NOVÉ DOPLNENÉ VYDANIE

JÜRGEN KLOPP

BIOGRAFIA

ELMAR NEVELING

Citadella

JÜRGEN KLOPP

JÜRGEN KLOPP

BIOGRAFIA

ELMAR NEVELING

Citadella

JÜRGEN KLOPP
BIOGRAFIA

ELMAR NEVELING

Copyright © Elmar Neveling

Preložené z nemeckého originálu Jürgen Klopp: »Wenn wir schon mal hier sind,
können wir doch eigentlich auch ein bisschen Fußball spielen.«

5., aktualisierte und erweiterte Neuauflage 2017

© 2011, 2012, 2013, 2015, 2017 Copress Verlag in der Stiebner Verlag GmbH, Grünwald
Alle Rechte vorbehalten.
Wiedergabe, auch auszugsweise,
nur mit ausdrücklicher Genehmigung des Verlags.
www.copress.de

Bilder Innenteil: Alle von imago, außer: S. 81 (oben und Mitte rechts: Walter Baur); 104 (Thomas Bauer/Designers in Motion); 212 (3), 213 (2, oben), 214 (unten), 215 (unten rechts) alle Sven Simon; 224–225, 226–227 (Gruppe Nymphenburg Consult AG/Deutschen Markenarbeit GmbH); 230 (Frank Dopheide); 249 (Cristián Gálvez).

Všetky práva vyhradené. Táto publikácia ani žiadna jej časť nesmie
byť kopírovaná, rozmnožovaná ani inak šírená bez písomného súhlasu
vlastníka autorských práv.

Preklad © Monika Sitarčíková, Martin Matich
Redakčná úprava a korektúry: Ľubomír Závada
Grafická úprava: Jančovič Radim - GRATYP
Vydalo vydavateľstvo Citadella v roku 2026
2. aktualizované a rozšírené vydanie

ISBN 978-80-8182-281-0

OBSAH

1	Eufória v Dortmunde: Víťazoslávny Klopp	9
2	Klopp a jeho mladosť	17
3	Cesta na trénerskú lavičku	35
4	Tréner Mainzu	57
5	Druhá láska trénera	73
6	Majstri	89
7	Herná filozofia Jürgena Kloppa	107
8	Na ceste za double	121
9	Inšpirovať sa, nenapodobňovať: Kloppove tréningové metódy	143
10	Futbal je biznis	161
11	Pravé ruky Jürgena Kloppa	177
12	Náročná sezóna	189
13	Kloppo!	205
14	Odchod z Dortmundu	221
15	Klopp do nových vôd	237
16	Pressing, vášeň, pokrok	275

DOHRÁVKA

„Kloppo" v citátoch 373

PRÍLOHA

Vizitka Jürgena Kloppa 381
Rozhovor s Frankom Dopheidom 385
Biografie autorov 401
Poznámky 405

1

EUFÓRIA V DORTMUNDE: VÍŤAZOSLÁVNY KLOPP

Dortmund 15. mája 2011. V meste vládne oslavná atmosféra. Premávka na hlavnej ceste B1 je uzavretá. Nie je tak plná áut ako obvykle, ale zapĺňajú ju davy ľudí. Dokopy sa tu odhadom zhromaždilo 400-tisíc fanúšikov, aby si pozreli sprievod otvoreného autobusu mestom na oslavy siedmeho nemeckého titulu mužstva Borussia Dortmund.

Sprievod sa začal na námestí Borsigplatz v severnej časti mesta. Práve tu bol v roku 1909 založený klub v pohostinstve Zum Wildschütz. S cieľom pripomenúť si, kam siahajú korene klubu, vznikla pieseň, ktorej melódia vystihuje oslavnú náladu sprievodu. *„Rubbeldikatz, rubbeldikatz, rubbeldikatz am Borsigplatz!“* Slová piesne sú trochu nezvyčajné: „Poškrabte mačku na Borsigplatzi“.[1] No melódia, ktorej autorom je klubová legenda Alfred „Aki“ Schmidt a kapela Casino Express, je chytľa-

vá. Zdá sa, že postavila na nohy celé mesto. Náladu nikomu nepokazil ani dážď.

V tímovom autobuse sa k zborovému vyspevovaniu pridal aj charizmatický tréner Dortmundu Jürgen Klopp. Po krátkom, len niekoľkohodinovom spánku Klopp skrýva unavené oči za okuliarmi so zrkadlovými sklíčkami. Hoci jeho zachrípnutý hlas prezrádza, aké bujaré boli oslavy predošlý večer, stále prekypuje nadšením. Klopp si počas svojej hráčskej kariéry mohol vychutnať Bundesligu len ako divák. Teraz je trénerom majstrov Nemecka.

Vedľa Kloppa s mikrofónom v ruke stojí hlásateľ z dortmundského štadióna Norbert Dickel, „hrdina Berlína" z triumfu v Pohári DFB v roku 1989 (DFB-Pokal, t.j. nemecký ekvivalent Pohára FA). Klopp rýchlo pozdraví fanúšikov, ktorí už čakajú na svojho hrdinu pred športovým komplexom Westfalenhallen, kde oslavy vyvrcholia. „Toto je len rozcvička," prisľúbil Klopp. „Ideme na štadión, potom sa zabavíme. Najprv však musíme trénovať penalty!" Nad hlavu pritom zdvihne papier, ktorý mu odovzdali. Stáli na nich rukou spísané pokyny a odporúčanie na trénovanie presne tejto slabej stránky tímu. Počas úspešnej sezóny sa v štatistikách klubu totiž vyskytla jedna zvláštna odchýlka: Dortmund získal päť pokutových kopov a nevyužil ani jeden z nich.

Keďže ulice zapĺňali davy fanúšikov, trvalo niekoľko hodín, kým sa tímový autobus dostal pred štadión Westfalenhallen. Hráči jeden po druhom vyšli na improvizované pódium a od fanúšikov zožali búrlivý potlesk. Keď vyšiel na pódium Klopp, davom sa rozniesla pieseň od speváka Barona von Borsiga, určená špeciálne preňho: *Kloppo, du Popstar.* Kloppove hlasivky dostali zabrať. Mal čo robiť, aby prekri-

čal ten hluk: „Musíte byť trochu tichšie," povedal povzbudzujúcemu davu, „mám teraz trochu problémy s hlasom. Lenže z dobrého dôvodu. Je to neuveriteľný deň a neuveriteľné dva týždne [odkedy sa Dortmund stal majstrom]." Potom sa pridal k skandovaniu fanúšikov: „Majster Nemecka je len jeden! BVB!" (BVB je skratka celého názvu klubu: Ballspielverein Borussia 09. e. V. Dortmund). Keď v roku 2010 získal titul Bayern Mníchov, Louis van Gaal sa nazval *Feierbiest*, teda zviera večierkov. Jürgen Klopp je jeho úctyhodným nasledovníkom.

•••

Pozícia klubu bola pred niekoľkými rokmi celkom iná. Ten rozdiel bije do očí. V roku 2002 bol Dortmund mestom zvyknutým na úspech: klub si pripísal na konto víťazstvá v Lige majstrov a v Interkontinentálnom pohári v roku 1997, stal sa víťazom Nemeckej futbalovej Bundesligy v rokoch 1995 a 1996 a dostal sa do finále Pohára UEFA v rokoch 1993 a 2002. Všetci považovali za samozrejmé, že zbierka trofejí vo vitríne na štadióne Westfalenstadion sa bude aj naďalej rozrastať. Lenže potom, ako klub vynaložil peniaze na športové úspechy, situácia sa začala uberať zlým smerom. Klub BVB sa ocitol na pokraji bankrotu. Klubu by už nepomohli ani na jednotke intenzívnej starostlivosti, bol „rovno zrelý na pitvu". Také prirovnania sa objavili v istej reportáži. Úplnému kolapsu sa podarilo predísť v poslednej chvíli. No v dôsledku tejto situácie utrpel športový rozvoj tímu. Klub zachránili veritelia, ktorí schválili záchranný finančný balík, ale škrty v rozpočte klubu sa podpísali na výkonoch tímu v nasledujúcich sezónach.

Strojcom príbehu športového úspechu sa stal Jürgen Klopp. V priebehu troch rokov sa mu podarilo premeniť priemerný tím zo stredných priečok tabuľky na národného šampióna. Charizmatického a dôsledného trénera opísal športový riaditeľ Dortmundu ako svoj „najlepší prestup". Rozdiel oproti predošlému víťaznému tímu Dortmundu bol zjavný. Zatiaľ čo tím víťazov titulu z roku 2002 bol plný skúsených a medzinárodných hviezd, akými boli hráči Tomáš Rosický, Jan Koller a Amoroso, Kloppov tím BVB tvorila mladá krv a energickí hráči. Mohol sa pýšiť doma odchovanými hviezdami ako Mario Götze a Keven Grosskreutz. Keď Klopp prišiel do Dortmundu, prisľúbil všetkým „futbal na plný plyn". A slovo dodržal.

Keď sa naposledy Dortmund stal majstrom v roku 2002, v meste taktiež zavládli radostné oslavy. Lenže rok 2011 bol čímsi odlišný. Nastali situácie, ktoré nikto neplánoval, neočakával a nik sa v ne ani len neodvážil dúfať. Medzi hráčmi a fanúšikmi vzniklo emocionálne puto, aké nemalo obdobu: obrovská vlna nadšenia siahala ďaleko za hranice samotnej metropoly Porúria. Kloppov Dortmund tvoril mladý tím, ktorý v každom zápase vydal zo seba všetko. S oddanosťou hráčov sa stotožnili všetci obyvatelia. Zrejme nebude prehnané ani tvrdenie, že v roku 2011 povzbudzoval Dortmund svojich hrdinov tak nadšene ako nikdy predtým.

Víťazstvo Kloppa a jeho tímu pomohlo znovu prebudiť v obyvateľoch mesta pocit hrdosti a sebaúcty. Dortmundťania sa stotožňujú s úspechom svojho futbalového klubu spôsobom, akému môžu porozumieť len ostatní obyvatelia industriálneho alebo postindustriálneho Porúria. Mesto bojuje s vysokou mierou nezamestnanosti. V roku 2011, teda v čase získania titulu v Bundeslige, bola nezamestnanosť

na úrovni 13 percent. Športový úspech má pre mesto o to väčší význam.

Klopp si veľmi dobre uvedomoval, aká zodpovednosť leží na jeho pleciach. Keď sa ho v počiatkoch trénerskej kariéry spýtali, odkiaľ čerpá motiváciu, odvetil: „Jediné, čo môžeme urobiť, je ľudí rozptýliť a rozveseliť [...] Nemôžem zmeniť politickú situáciu, ani nezmením nič na spoločenskej realite, ale môžeme ľuďom prinášať okamihy radosti." Práve pre jeho prístup zbožňuje Kloppa také množstvo fanúšikov. A vďaka nemu Jürgen Klopp v Borussii Dortmund objavil po klube Mainz 05 svoju druhú športovú lásku.

Nadšenie niektorých fanúšikov Dortmundu pre svojho klubového trénera siaha ďalej než u ostatných. Na jar v roku 2011 si nechal skalný fanúšik BVB Martin Hüschen na chrbát vytetovať portrét Kloppa, na ktorom je vyobrazený, ako kričí. Jeho viera v Kloppove vodcovské schopnosti bola taká neochvejná, že si nechal urobiť aj druhé tetovanie, a to trofej pre majstrov Bundesligy ešte predtým, ako klub titul získal. Dokončené dielo pokrýva celú hornú polovicu jeho chrbta.

Podľa Hüschena je Klopp „úžasný chlap a uviedol Dortmund na správnu cestu." Keď sa Kloppa spýtali, čo si o tetovaniach myslí, vyjadril sa: „Má dosť rokov. Vie, čo robí."

Ligový titul v roku 2011 bol len začiatkom pôsobenia Kloppa v Dortmunde. Klub nielenže obhájil svoj titul v roku 2012, ale prvý raz v klubovej histórii získal double, teda vyhral domácu ligu aj národný pohár v jednej sezóne, a to jednoznačným víťazstvom nad Bayernom Mníchov 5:2 vo finále Pohára DFB.

Dortmund sa stal významným klubom na nemeckej i európskej scéne. Žlto-čierne logo predstavuje synonymum atraktívneho futbalu na

trávniku a dobre fungujúceho klubu mimo neho. Podiel Jürgena Kloppa na tímovom úspechu bol taký výrazný, že keď oznámil, že má v úmysle odísť z klubu na konci sezóny 2014/2015, jeho meno sa neodmysliteľne spájalo s každým ostro sledovaným výberom nového trénera.

•••

V októbri 2015 sa skončili mesiace špekulácií o kariérnych plánoch Jürgena Kloppa, keď ho vymenovali za nového manažéra futbalového klubu Liverpool FC. Klopp čelí novým výzvam života v Premier League, a tak nastal vhodný čas, aby sme ho spoznali o čosi lepšie – ako futbalistu i človeka . Vďaka akým kvalitám sa stal zbožňovanou, kultovou postavou nielen pre fanúšikov klubu Borussia Dortmund, ale v celom Nemecku? Ako dokáže „tréner ľudu" vysvetliť zložitosti hry miliónom Nemcov jazykom, ktorému rozumejú všetci a nemusia byť odborníci? Čo sa skrýva za úspechmi, ktoré dosiahol najprv v klube Mainz a najmä potom v Dortmunde, a ako fanúšikovia Liverpoolu dúfajú, dosiahne aj na štadióne Anfield? Čo ho poháňa vpred a ako sa z neho stal tréner víťazov ligy?

V tejto knihe sa skrývajú odpovede na tieto aj mnohé iné otázky. Vykresľuje detailný portrét Kloppa, jeho osobnosti, príbeh jeho kariéry, pracovné postupy a taktickú filozofiu. Biografia ponúka prehľad vývoja Kloppovej kariéry najprv ako hráča a následne ako trénera. Nezobrazuje jeho osobný život, ale je štúdiou jeho športového a ľudského ducha. Prináša postrehy ľudí, ktorí sa do tohto športu vyznajú a čerpá z náhľadov odborníkov, ktorí vykresľujú svet futbalu z vlastnej perspektívy.

Klopp sa na vzniku tejto knihy nepodieľal. Možnosť vyjadriť sa však dostali mnohí ľudia z jeho okolia a poskytli tak objektívny pohľad na jeho osobnosť a prístup k životu. Potvrdili, že klišé, ktoré Jürgena Kloppa spája s predstavou navonok hrubého človeka, má so skutočnosťou spoločného len veľmi málo a že Klopp je oveľa viac ako len obyčajný tréner v teplákovej súprave.

Kniha čitateľov prevedie rôznymi etapami Kloppovho futbalového života a odhaľuje, ako tento šport zbožňuje. Biografia sa začína chronologicky v počiatkoch jeho kariéry ako mladého hráča v Glattene, následne profesionálneho hráča v druhej lige. Odhaľuje jeho prechod k manažmentu a trénerskú kariéru, ktorá trvá (doposiaľ) poldruha desaťročia, a počas ktorej sa Klopp sám osebe stal osobnosťou.

Jürgen Klopp je jedným z popredných svetových futbalových trénerov. A stále má čo ponúknuť. Ako sám uviedol, víťazstvo bundesligového titulu v roku 2011 bolo ako „dosiahnuť pódiové umiestnenie na Tour de France“. Kým napokon dorazí na Champs-Élysées, čaká ho ešte mnoho skúšok, ale jeho kariéra trénera je na vzostupe. Kniha odhaľuje kariérny vývoj tohto pozoruhodného trénera a jeho život, ktorý sa začal v idylickom kúpeľnom mestečku situovanom v nemeckom pohorí Schwarzwald.

2

KLOPP A JEHO MLADOSŤ

Cez otvorené dvere na hostinci Linde (v preklade lipa) prenikajú slnečné lúče. Dopadajú na soľničky a koreničky na stoloch, z ktorých sa odrážajú vzory na kamenné dlaždice. Hostia si nimi dochucujú pečené mäso a viedenské rezne s hranolčekmi a šalát. Porcie sú štedré a musia sa niečím „spláchnuť", ako sa tu hovorieva. Vonku pred pohostinstvom stojí zopár plastových stolov. Okolo nich sedí niekoľko mužov z Glattenu, Neunecku a Böffingenu. Potichu vydychujú dym k oblohe. Pred Linde rastú dva stromy, nie sú to lipy, ale duby. To však zjavne nikto nepostrehol.

Taký obraz by sa naskytol návštevníkom Glattenu. Malé kúpeľné mestečko je situované v idylickom prostredí v srdci nemeckého pohoria Schwarzwald. Obec je pomenovaná podľa rieky Glatt, ktorá

ním preteká. Slovo „glatt“ vzniklo odvodením od starého hornonemeckého slova „glat“ a znamená čistý, hladký, žiarivý. V neďalekom mestečku Aach, na predmestí Dornstettenu, sa do rieky Glatt vlievajú rieky Ettenbach, Stockerbach a Kübelbach. Tečie najprv na juh, potom sa stáča na východ a napokon sa po takmer tridsiatich šiestich kilometroch vlieva do rieky Neckar v Neckarhausene. Na jej toku sa vybudovali vodné mlyny a píly, taktiež aj pivovary a garbiarne. Od rieky závisí aj lesnícky priemysel. Po rieke sa preváža drevo a predstavuje jediný spôsob jeho prepravy. Erb obce je výstižný. Na červenom a striebornom pozadí sa vyníma vodné koleso so štyrmi spicami a s dvanástimi lopatkami.

Všade navôkol sú kopce. Glatten sa nachádza v nadmorskej výške 530 metrov a patrí tak medzi tie nižšie položené obce na juhu pohoria Schwarzwald. Deti, ktoré chodia na strednú školu v Dornstettene alebo vo Freudenstadte, musia mať bicykel či moped alebo chodievajú autobusom. Najbližšie kino sa nachádza vo Freudenstadte. Ak chce isť miestna mládež večer niekam von, vo Freudenstadte môže navštíviť diskotéku Barbarina alebo Scotch Club či klub mládeže v Dornstettene alebo Ranch v Neunecku. Až na jedného všetci z miestnych mužov pri stole v pohostinstve Linde pohotovo prisahajú, že nikdy v Ranchi neboli. Opis toho, čo sa deje v Ranchi sa obmedzuje na hlboké povzdychy, mávanie rukami a ďalšie citoslovcia.

Predtým, než sa v sedemdesiatych rokoch dvadsiateho storočia obce Böffingen a Neuneck pričlenili ku Glattenu, obec mala približne 2300 obyvateľov. Objavili tu pohrebiská Alamanov. V roku 1817 poslali do Ameriky na výdavky obce štyridsaťdeväť ochudobnených Glattemerčanov (ako sa miestni obyvatelia nazývajú). Počas cesty do

New Orleans umrelo jedno dieťa. Časy sa zmenili. Od roku 1904 je v obci aj elektrické pouličné osvetlenie. Glatten už nie je chudobnou dedinou, ale lákavým a vyhľadávaným miestom na život.

Centrum obce tvorí námestie Latschariplatz. Jeho názov pochádza z alamanského dialektu, ktorým sa pôvodne hovorilo v oblasti pohoria Schwarzwald. Nachádza sa tu fontána, vyššie preteká obcou potôčik Bürgenbach, kde sa stretávajú miestni tínedžeri, žujú žuvačky, pľujú na zem, fajčia a odhadzujú ohorky do potoka, v ktorom plávajú pstruhy. V potoku sa plavia aj plastové príbory, zrejme z rýchleho občerstvenia v Glattene. Keď sa mládež priveľmi odviaže, našli by ste tu aj pivové fľaše. Fontána je miestom zrazov. Pred odchodom na zápasy sa tu stretáva aj tím športového klubu Sportverein Glatten Kreisliga a aj mládežnícky tím. Fontána je zjavne hlavným dejiskom všetkých udalostí v Glattene.

V centre Glattenu stojí aj hotel Schwanen (v preklade labuť). Oproti nemu sa kedysi nachádzal pivovar Reich. Patril rodine matky Jürgena Kloppa, Liesbeth, a vďaka nemu sa život budúceho futbalového trénera začal práve v obci v pohorí Schwarzwald.

•••

Jürgen Klopp sa narodil v Stuttgarte v júni 1967 a vyrastal v Glattene. Jeho matka Liesbeth pochádza z tejto obce, no Jürgenov otec Norbert, pôvodným povolaním kožušník, sa prisťahoval do Glattenu z Dorhanu. Norbert začal pracovať pre spoločnosť Fischer-Dübel v Tumlingene (Artur Fischer, narodený v Tumlingene v roku 1919, vynašiel v roku 1958 plastovú príchytku). Známi Norberta Kloppa sa

o ňom vyjadrovali ako o elegantnom mužovi: schopnom a dobrom obchodníkovi, sebaistom človeku, ktorý sa správal k deťom s úctou, podporoval svojho syna vo futbalovej kariére a bez pochýb mal naňho veľký vplyv.

Dom, v ktorom Klopp vyrastal, sa nachádza hneď pri honosnej vynovenej radnici a základnej škole. Klopp to mal tak do školy ozaj len na skok. Teraz v okne domu povieva čierno-žltá zástava. Zástava nesúvisí s jeho mamou či sestrou, ktoré tam stále žijú, ale týka sa nájomcov. V dome sa môže ubytovať len miestny fanúšik Borussie Dortmund. Glattemerčania sú zvyčajne fanúšikmi Bayernu Mníchov alebo klubu Schalke. Pripomína to akýsi odveký spor so susednou dedinou. Nikto si nepamätá, kto ho kedysi v pochmúrnej a hmlistej minulosti začal, no nezdá sa, že by v dohľadnej dobe nastal čas mieru.

Klopp bol naopak v mladosti fanúšikom tímu svojho rodiska: VfB Stuttgart. Pod strechou rodičovského domu mal zariadenú malú podkrovnú izbičku, ktorú zdobili vlajky Stuttgartu. Posteľ stála presne na mieste, kde sa zvažuje strecha, a tak si poľahky do nej mohol udrieť hlavu. S týmito spomienkami sa podelil Jens Haas, ktorý žil v susednom dome vedľa Kloppovcov a spolu s Jürgenom hrával za tím SV Glatten do 17 rokov. Spomína si, ako spoločne s jedenásťročným Jürgenom počúvali bundesligové zápasy v rádiu. Dokonca už vtedy analyzoval rozhodnutia trénera Stuttgartu: „Teraz musí stiahnuť Klotza." Bolo to v období nemeckých velikánov, akými boli Hansi Müller, bratia Försterovci, Karl Allgöwer, Walter Kelsch a brankár Helmut Roleder. Jürgen Sundermann zrejme odvolal stredného útočníka Bernda Klotza alebo si vyslúžil vlnu kritiky, ak sa neriadil Kloppovou radou. No možno to bol dokonca tréner Lothar Buchmann.

Krásou Glattenu je, že mnohí obyvatelia strávili v obci celý život a mnohí si spomínajú na mladého Jürgena. V pekárni Bäckerei Trick pracuje Gerhard Trik už dvadsaťpäť rokov. Je to rodinný podnik, vedie ho Gerhardov brat, ktorý má už vyše šesťdesiat rokov. Súrodenca privítal úsečným, no priateľským odvrknutím. Je to posledná súkromná pekáreň, kde pečú vlastný chlieb. Všetky ostatné pekárne v meste patria pod reťazec pekární.

Gerhard Trik je správca ihriska miestneho klubu SV Glatten a má na starosti aj klubovňu. Veľmi dobre si spomína na jednu príhodu s Jürgenom. Udiala sa v istú sobotu v roku 1974. Tréneri tímu SV Glatten sa objavili o ôsmej ráno v pekárni. Prišli za „záložným" pekárom Gerhardom Trikom, pretože vedeli, že v tom čase bude mať čas, a chceli, aby ich odviezol do Kirnu. Šofér, ktorý ich vozieval obvykle, vtedy nemohol. Zápas tam hrali tímy do 19 rokov. Trik sa nechal nahovoriť a sadol si za volant. Tak to v tejto obci funguje: ľudia si navzájom pomáhajú.

Viezol sa s nimi aj Norbert Klopp so svojím osemročným synom Jürgenom. Klopp starší bol v okolí známy ako dobrý tenista a taktiež obstojný futbalista. Hrával za druholigový amatérsky tím Turn- und Sportfreunden Dorhnarn a na skúšku aj za 1. FC Kaiserslautern. Hrával ako stredopoliar za SV Glatten, keď tímu chýbali hráči. Bol veľmi ambiciózny a do svojho syna vkladal veľké nádeje.

Keď dorazili do Kirnu, zápas hráčov do 19 rokov bol v plnom prúde. Klopp starší sledoval zápas tímu mladíkov. Klopp junior odkopol loptu ku Trikovi. Trik nelenil a prihral mu ju späť, a tak si začali kopať loptu. Vtom sa Trik pošmykol. Tráva bola vlhká a pri páde si poranil členok. „Zavolaj pomoc," povedal Trik, keď ležal na trávni-

ku a nemohol vstať. Jürgen ihneď bežal po pomoc. Prišiel zdravotník s nosidlami a Trika odviezli do nemocnice. Teraz kríva a má artritídu členka, preto ho bolí bedrový kĺb. Zážitok s mladým Jürgenom si vyžiadal svoju daň a spomienka naň nikdy nevybledne.

Ostatní obyvatelia Glattenu majú na Kloppa príjemnejšie spomienky. Astrid Wissingerová bola Jürgenova spolužiačka. Odloženú má zarámovanú školskú fotografiu z polovice sedemdesiatych rokov minulého storočia. V tom čase mali desať či jedenásť rokov. Hoci si už nespomína na meno ich učiteľky, pamätá si, že im stále čítala príbeh Michaela Endeho *Jim Knopf und die Wilde 13*. Vyzerá veľmi mlado. Fotografia vystihuje sedemdesiate roky. Všetci majú oblečené pekné svetre, stoja vzpriamene a pôsobia dojmom slušne vychovaných detí. Kloppa – všetci ho volali „Klopple" (malý Klopp) – by ste na fotografii rozpoznali ihneď.

Na základnej škole bolo v triede štyridsaťpäť prvákov. „Fungovalo to len vďaka tomu, že sme všetci chodievali do školy radi a nevyvíjali na nás taký nátlak ako dnes," povedala Astrid a vie, o čom hovorí, sama má doma školáka. Hovorí sa, že na základnej škole v Glattene boli učitelia, ktorí deti niekedy aj udreli. „Bokom dlane", povedala Astrid, vzduchom presvišťala jej ruka, keď to názorne predviedla.

Na fotografii je dvadsaťtri detí. Viac dievčat ako chlapcov. „Stále tu býva, ona tiež," zhodnotila Astrid, keď si postupne prezerala spolužiakov na fotografii. Dokopy dvanásť z dvadsiatich troch spolužiakov stále žije v Glattene alebo v blízkom okolí. Niektorí z nich nikdy neboli ďalej než v Dornstettene alebo Freudenhause. Astrid patrí k tým, ktorí sa dostali ďalej. Na kraji obce pred odbočkou do Lombachu sa nachádza spoločnosť s názvom Wissinger, kde vyrábajú nálep-

ky na autá, aj pretekárske a plastové obaly, ktoré chránia vozidlá pred úlomkami kameňov. K ich zákazníkom patrí aj Maserati.

Astrid si spomína na návštevu u Jürgenovej matky Liesbeth a jeho sestry Stefanie: „Nevideli sme sa vyše dvadsať rokov, no presedeli sme spolu v kuchyni celý večer a rozprávali sme sa. Bolo to veľmi milé a priateľské." Pani Kloppová jej vyrozprávala historku, ako Klopp senior vysťahoval nábytok z obývačky, aby mohli stenu využiť ako bránku, do ktorej mohol strieľať trojročný Jürgen. „Mier do bránky, chlapče, nie na poháre," upozornil ho otec.

Po víťazstve bundesligového titulu Borussie Dortmund v roku 2011 sa v športovom stredisku Riedwiesen v Glattene konala veľká oslava. Hoci sa s Kloppom mnohí chceli porozprávať, strávil trištvrte hodiny jedením klobásy *bratwurst* a ospravedlňoval sa, že nemá dosť času na svojich priateľov zo školských čias. „Toto je môj domov. Je to tu skvelé," povedal Klopp davu ľudí. Keď občas prehovoril švábskym nárečím, zožal búrlivý potlesk. Bolo ešte zavčasu, keď musel odrážať útoky podnapitých hostí v pivárni, ktorým sa ešte nechcelo ísť domov, no Klopp to „zvládol s noblesou", ako zhodnotila Astrid. Klopp sa vie vyjadriť veľmi jasne, keď je toho naňho priveľa, cíti sa stiesnene a potrebuje čas pre seba. Keď má pocit, že už musí ísť, tak odíde. Je to muž, ktorý ma všetko pevne vo svojich rukách.

Oslavy bundesligového titulu sa konali v miestnom športovom stredisku futbalového tímu SV Glatten. Otvorili ho v roku 1983, keď naposledy hral SV Glatten v Bezirkslige, ktorá sa nachádza na ôsmom stupni nemeckej futbalovej pyramídy. Najbližšie sa k návratu do ligy priblížili v sezóne 2010/2011, no skončili napokon len na treťom mieste. V nasledujúcej sezóne mali znovu príležitosť, keď

tím posilnili hrajúci tréneri tridsaťpäťročný Chorvát Tomislav Gelo a tridsaťdeväťročný Bosniak Senand Sencho Kacar. Obaja tréneri mali však aj inú prácu a za trénovanie nedostávali veľkú finančnú odmenu. Zvyšok tímu tvorili „miestni", ako uvidel Gerhard Trik. To však nestačilo a umiestnenie tímu bolo sklamaním, skončili na siedmom mieste.

Trávnik je na štadióne žiarivozelený. „Ako vo Wembley," povedal Trik, „ale len ak trochu prižmúrite oči." Pravdou je, že v zime je trávnik premočený a v lete vyschnutý a tvrdý ako betón. „Na takomto ihrisku, aké máme tu," pokračoval Trik, „si môžete tak akurát postaviť stan." Dnes je trávnik mäkučký. Včera na ňom trénoval tím do 17 rokov a vykopali celé hrudy trávnika. Nie úmyselne, ale v rámci bežného tréningu. „Jedného dňa sa na ňom už nebude môcť hrať, lebo riziko úrazu bude privysoké," povedal Trik.

„Riedwiesen potrebuje opravy ako soľ," povedal Trik. Lenže obecné zastupiteľstvo za opravy platiť nechce a klub na ne nemá peniaze. Rekonštrukcia by stála 130-tisíc eur. Württembergský fond na podporu športu by mohol prispieť vo výške 30 percent z potrebnej sumy, no aj keby obec poskytla isté prostriedky, klub by stále nemal dostatok financií na pokrytie zvyšku.

Ihrisko dostáva po celý čas poriadne zabrať. Tréningy sa tu konajú každý deň. Miestne tímy chodieva na zápasy povzbudzovať sto až stopäťdesiat ľudí. Obyvatelia Glattenu zvyčajne stoja na strmom svahu, ktorý sa dvíha smerom k ceste Neunecker Strasse. Fanúšikovia hostí stoja na opačnej strane. Prípravné zápasy tu odohrali tímy Fortuna Kolín a 1860 Mníchov. Keď Klopp hrával za klub Mainz, priateľský zápas medzi tímami Mainz 05 a SV Linx si prišlo pozrieť osemsto fa-

núšikov. Počas osláv v roku 2011 Kloppovi položili otázku, či niekedy Dortmund zavíta do Glattenu. „To zrejme tak skoro nebude," odvetil. Keďže v okolí nehrá nijaký tím, ktorý by mu bol náležitým súperom, praktickosť je prednejšia než sentimentálnosť.

Nikto z miestnych obyvateľov vrátane Trika nevie s istotou povedať, či Klopple niekedy vôbec hral na „novom" trávniku (už má tridsať rokov), ale väčšina sa zhoduje, že pravdepodobne nie. Tak či onak, vo vitríne v klubovni sa nachádza niekoľko trofejí, ktoré Klopple pomohol tímu získať. Určite hrával na pôvodnom klubovom štadióne Wald-platz. Všetky tímy, vrátane troch ženských tímov, ktoré trénovali dva razy do týždňa, sa striedali na novom a starom ihrisku. Ihrisko Waldplatz je obľúbené najmä v lete, je tam príjemne a tienisto, a nie je hneď pri ceste

Bránu ihriska Trik úhľadne namaľoval na žlto-čierno, teda farbami klubu SV Glatten. „Mala by zabrániť mládeži, mladším i starším ľudom, aby sem chodievali v noci a vystrájali nezmysly." Nikým nerušené a útulné ihrisko je ideálnym miestom na nejaké huncútstva. Presne tak by si človek zrejme predstavil ihrisko uprostred pohoria Schwarzwald. Trávnik je jasnozelený, obkolesujú ho stromy, pri postranných čiarach sa vynímajú pne jedlí. Len nedávno natiahli za trávnikom sieť. Zachytáva lopty, aby nedoleteli rovno do potôčika Lauter, ktorý preteká necelých päť metrov za ihriskom. „V Lauteri sme prišli o veľa lôpt," vysvetlil Trik. Pôvodne sa ich snažili vyloviť tyčou špeciálne na to určenou. Podarilo sa im to, keď bola hladina potoka nízka, keď sa však potok rozvodnil na obvyklú hladinu, „lopty vzal čert". Spôsob, akým Trik povedal „čert", evokuje obraz Satana vo futbalovom pekle, ako si so zatratenými kope lopty z Glattenu.

Pred postrannou čiarou je inak hladký a zastrihaný trávnik trochu nesúmerný a rozrytý. Sú tam kôpky hnedej pôdy. Krty si vykopali tunely a vytlačili pôdu na povrch ihriska. Gerhardovi Trikovi, mužovi, ktorý je inak obdarený štedrou dávkou trpezlivosti a rozvahy, dvíhajú tlak zo všetkého najviac práve krty. „Proti krtom bojujem všetkými možnými spôsobmi," povzdychol si a vysvetlil, že používa jed a pasce. Zbavil sa už jedného či dvoch krtov, ale tieto krtince sú nové. „Včera tu ešte neboli," vysvetlil.

Znovu bude musieť nastaviť pasce. „Nerád to robím vtedy, keď sa práve trénuje." Hoci miesto, kam uložil pasce, označí palicami, deti ich vytiahnu. Pasce sa tak strácajú, lebo bez palíc ich potom nemôže nájsť. Trik nemá ako zistiť, koľkým nepriateľom musí čeliť. „Môže tu byť len jeden krt, no aj tak dokáže rozkopať celý trávnik," rozhneval sa Trik. Niežeby proti svojim protivníkom prechovával nevraživosť. „Nemám nič proti nim, kým sú na poli, ale na futbalovom ihrisku nemajú čo robiť."

Podobne ako Gerhard Trik, aj Jens Haas si spomína na Kloppovo detstvo a dospievanie, a dodnes sa činí v klube SV Glatten. Pracuje ako technik, no zároveň trénuje mužstvo do 9 rokov. Keď Jürgen a Jens začínali hrávať, v klube nebol nijaký tím do 9 rokov. Najmladší hráči vytvorili tím v roku 1972, keď Ulrich Rath založil mužstvo do 11 rokov, aby mali kde hrávať jeho synovia Ingo a Hartmut. Ak v súčasnosti v SV Glatten nedokážu poskladať tím sami, spoja svoje sily s ostatnými miestnymi klubmi, aby vytvorili mužstvá vo vyšších vekových kategóriách.

Kopanie lopty už nie je takou obľúbenou aktivitou detí, ako to bolo v čase, keď boli mladí Klopp a Haas. V súčasnosti majú deti mnoho

školských povinností a po škole nemajú veľa voľného času. Je to pre ne stres, to je očividné. Haas si spomína, ako to bolo začiatkom sedemdesiatych rokov minulého storočia. „Všetci sme si kopali loptu alebo trénovali," vysvetlil. Futbal hrávali každý deň. A domáce úlohy? „Tie sme si nerobili, pokiaľ to bolo možné," zasmial sa Haas. A ak si ich spraviť naozaj museli, urobili ich rýchlo a potom bežali von, aby si zahrali futbal. Keď dohrali, išli Klopp s kamarátmi do pivnice ku Schweizerovcom, miestnej rodine, a vychutnali si bublinkovú limonádu. Počas osláv titulu v Glattene sa Klopp opätovne poďakoval Schweizerovcom za ich pohostinnosť. Ktovie, ako by to dopadlo, nebyť tej limonády.

Všetci miestni chlapci sa stretávali na bicykloch pri fontáne a viezli si loptu. Kožené lopty už vtedy neboli ničím výnimočným, na rozdiel od obdobia predošlej generácie, v detstve Gerharda Trika. Vtedy boli kožené lopty a bicykle raritou. Pravidlá hry sú všade na svete rovnaké: hráčov si vyberajú na striedačku, najlepších si vyberú do tímu ako prvých. Haas si skľúčene spomína, že Kloppa si ako prvého hráča vyberali, no jeho nie. Ostatným chlapcom bolo ihneď jasné, že Klopple má talent. V období, keď hrával za tím do 13 rokov, to už bolo zjavné každému.

Keď človek hrá s niekým, kto na to má, rýchlo si uvedomí, aký priemerný je on sám. Haas si spomína na dôležitý fakt o Kloppovi. „Nikdy to nedával jasne najavo. Samozrejme, počas hry sem-tam utrúsil niekoľko vyberaných slov, ale to v takom veku robieva každý. Na nikoho nikdy neútočil." Ani dnes nie je Klopp konfliktný typ človeka. S každým dobre vychádza a nikdy nedá nikomu pocítiť, že k nim nepatrí. Má na veci svoj pohľad, ale vyjadruje ho vlastným

spôsobom, teda zreteľne a slušne. Takže hoci kritizoval trénera Stuttgartu pri zápase v rádiu, nikdy by neadresoval rovnaké pripomienky priamo trénerovi SV Glattenu. Navyše, na jeho vodcovské schopnosti mal vplyv aj ktosi ďalší. „Veľa času trávil so svojím otcom. Všetky problémy a otázky prediskutoval vždy s ním," povedal Haas. Dokonca aj keď Klopp hrával za druholigový Mainz, Norbert chodieval na zápasy a kričal mu pokyny priamo na trávniku. „Mal zvučný hlas," poznamenal Haas.

Nikoho zrejme neprekvapí, že keď táto dvojica hrávala spolu za mužstvo do 15 rokov, Klopp bol kapitánom tímu. Podľa Haasa z Kloppa vyžarovala rozvaha. Na ihrisku bol ústrednou postavou. „Mohli ste sa naňho spoľahnúť v každej situácii." Vždy bol pripravený spracovať loptu. „Nikto naňho nemohol povedať krivého slova, ani ako na futbalistu, ani voči jeho správaniu k iným." Keď mali iní hráči pocit, že sa situácia nevyvíja správnym smerom, obzreli sa na Kloppa, z ktorého vyžarovala presne opačná emócia. Našlo by sa niečo, v čom Klopp nebol dobrý? „V prehrávaní," odvetil Haas bez váhania. Vtedy sa vždy rozohnil. Takáto reakcia je pre slávneho trénera Kloppa typická. Je dobre známy tým, že svojim emóciám necháva voľný priebeh.

Haas si spomína na priateľstvo s Kloppom z pubertálnych čias. Obaja mali skútre. Klopp mal oranžovú Vespu. „Môj bol rýchlejší," povedal Haas. „Hoci ho to štvalo, bral to športovo." Na cestách medzi nimi vládla priateľská súťaživosť. Skútre boli upravené tak, aby z nich mohli vyťažiť maximum. S jazdou na motorke sa spájalo aj nebezpečenstvo. Astrid Wissinger si pamätá, že jeden ich rovesník prišiel pri nehode o ruku. „Mal z pekla šťastie, že sa mu nestalo čosi ešte vážnejšie."

Hoci bol Klopp kapitán tímu, nastrieľal veľa gólov za mužstvo do 15 rokov a vybrali ho do miestnej i regionálnej jedenástky, Haas si nikdy nepomyslel, že jeho kamarát to dotiahne až na profesionálneho hráča. Dokonca ani vtedy, keď prestúpil do tímu hráčov do 19 rokov za klub TuS Ergenzingen. Bol to klub s dobrým renomé v mestečku 28 kilometrov na východ od Glattenu. V tom období nemenil Klopp len kluby, ale aj školu. Bol jedným z troch študentov z Glattenu, ktorí sa dostali na gymnázium v Dornstettene. Rok či dva zostali kamarátstva zo školských čias pevné. Potom Haas spozoroval, že sa ich cesty pomaly rozchádzajú. A tak to šlo aj naďalej. Hoci sa nič nezmenilo na tom, ako sa k sebe správali, ani na ich kamarátskom vzťahu, každý si išiel vlastnou cestou.

V súčasnosti Haas pozoruje svojho syna a všíma si jeho reakciu, keď zbadá Kloppa v televíznej reklame. „Reaguje presne tak isto, ako na hocikoho iného v reklame," povedal Haas. Jeho syn vníma Kloppa ako nedosiahnuteľne vzdialenú postavu na lavičke Dortmundu a v televízii. Haas starší ho vníma inak. Pozná dvoch Kloppov: „Keď účinkuje v reklame, je televíznou osobnosťou. Keď príde sem, aby sa zúčastnil na slávnostiach, je to môj starý kamarát zo školských čias a bývalý spoluhráč. Vyzvedá sa, ako sa mám, a ja sa vypytujem jeho."

•••

Hneď pri vstupe do domu Waltera Baura je každému jasné, že tu býva futbalový fanatik. Na balkóne povieva brazílska a nemecká vlajka. Brazílsku vlajku tu má povesenú kvôli hráčovi futbalovej akadémie, ktorý tam taktiež žije. V záhrade sú futbalové lopty. V pracovni

sa svieti a na menovke na dverách stojí: Baur. Vo vnútri nájdeme taktickú tabuľu a police plné kníh o futbale: o Svetovom pohári v roku 1974, o modernej obrane, o modernom kondičnom tréningu. Na stenách visia dresy a na stole stoja trofeje. Na dverách sa vyníma fotografia tímu do 19 rokov, klubu TuS Ergenzingen, z roka 1986. Nie je to len taká hocijaká fotografia. V pravom dolnom rohu v prednom rade kľačí sedemnásťročný Jürgen Klopp s fúzami, v modrých šortkách, v žltom drese a s kapitánskou páskou na ruke.

Kloppova cesta od kapitána tímu SV Glatten do 15 rokov ku kapitánovi tímu TuS Ergenzingen do 19 rokov nebola taká hladká, ako by sa mohlo zdať na prvý pohľad. Počas prvého roka v klube strávil väčšinu času v teplákoch a zohrieval lavičku. Tréner Walter Baur si spomína, že Klopp nebol nijaký futbalový fenomén. „Nezvládol ani tri razy za sebou zažonglovať s loptou," spomína si so smiechom. Baur vybral zakladač so záznamami a listoval v nich, kým nenatrafil na poznámky o Kloppovi o konkrétnom zápase tímu TuS Ergenzingen proti mužstvu SSV Reutlingen. *Úplne neužitočný, nezískal ani jedinú loptu.*

Klopp sa v podstate dostal do Ergenzingenu skôr vďaka šťastiu než na základe dôkladného zváženia. Keď hrával Jürgen za tím SV Glatten, vzbudil záujem druhého klubového trénera mládeže Heramanna Baura. Lenže bol to stredný útočník Jürgen Haug, o ktorom si Baur poznačil túto poznámku. Ten druhý Jürgen si nevyslúžil ani jediný riadok. V prestupe napokon zohrala rolu vzdialenosť. Vstúpiť do klubu TuS znamenalo tri razy týždenne dochádzať štyridsať kilometrov tam a späť na tréningy. A Kloppov otec Norbert bol ochotný takto cestovať. Ešte aj v súčasnosti má Klopp pocit, že pri prestupe do TuS zohralo hlavnú úlohu práve otcovo auto.

Cestovanie znamenalo len začiatok tvrdej práce, ktorá Jürgena čakala. Keď sa stal súčasťou tímu, musel prijať podrobnú osobnú kritiku. Jürgenov najväčší kritik bol Klopp starší. Bol perfekcionista, ktorý od syna očakával stopercentný výkon. To ho poháňalo, aby sa neustále zlepšoval. „Jürgen bol otcovi veľmi vďačný za to, že ho vozieval na tréningy a chcel mu to odplatiť. Bol neuveriteľne ctižiadostivý," spomína Baur. Klopp sa chcel učiť priam dychtivo. Práve on venoval otcovi a Baurovi svoju výhradnú pozornosť, zatiaľ čo jeho spoluhráči sa počas tímových diskusii v šatni radšej rozprávali medzi sebou. Klopp si niektoré Baurove výroky pamätá dodnes.

Po tímových rozhovoroch išiel Klopp na ihrisko a skúšal žonglovanie s loptou. „Na vianočnom večierku po pol roku sa predviedli niektorí hráči, ktorí s loptou žonglovali ako tulene. S loptou na hlave si dokázali sadnúť, vstať a udržať loptu pritom na hlave." Klopp sa nikdy nestal „tuleňom", no neustále trénoval. Na druhý rok strávený v tíme do 19 rokov sa dočkal kapitánskej pásky. Lídrom však bol nielen na ihrisku. Organizoval vianočné večierky a tímové oslavy. Úspech mal aj u miestnych dievčat. Bol to vysoký chalan, samá ruka, samá noha. „Schlacks," ako ho prezýval Baur, mal mnoho obdivovateliek. Na večierku v Ergenzingene Jürgen spoznal aj svoju priateľku.

Klopp bol bez pochýb odhodlaný víťaziť. Na jednom tradičnom turnaji tímov do 19 rokov Whitsun sa Klopp so spoluhráčmi prebojoval do finále, kde sa postavili proti vtedajšiemu československému tímu Vítkovice Ostrava. V riadnom hracom čase bolo skóre 0:0. A tak prišli na rad penalty. Baur chcel nechať „chudákov českých chlapov" vyhrať. Klopp zareagoval rozhodne: „Zbláznili ste sa? Všetky penalty

skončia v sieti.“ A naozaj, na odovzdávaní trofeje to bol práve Klopp, kto dvíhal pohár nad hlavu.

To bolo posledné víťazstvo Kloppa ako dorasteneckého hráča. Onedlho ho čakal prvý zápas medzi seniormi. Keď zistil, že miestny rival klub VfL Nagold má oňho záujem, osemnásťročný Klopp išiel rovno za vedením klubu TuS a trval na tom, aby Baur, jeho tréner tímu do 19 rokov, prevzal prvý klubový tím. Stalo sa tak, a preto Klopp v klube zostal.

V júli 1986 prišiel na priateľský zápas na štadióne Breitwiese v Ergenzingene bundesligový tím Eintracht Frankfurt. V tíme pôsobil Thomas Berthold, nemecký obranca, ktorí len nedávno hral na Svetovom pohári v Mexiku. Pred a po zápase Bertholda prenasledovali fanúšikovia, ktorí chceli získať od neho autogram. Počas zápasu ho však naháňal pravý záložník Klopp. „Jürgen hral s plným nasadením a pár ráz Bertholdovi unikol,“ zhodnotil Baur. Navyše, strelil aspoň gól útechy a konečné skóre tak bolo 9:1.

Tréner Frankfurtu Dietrich Wiese bol ohromený. „Kto je ten mladík?“ spýtal sa priateľa Baura. Neskôr sa pravidelne vyzvedal, ako sa rozvíja ten „mladík“. A ako sa rozvíjal Klopp, vyvíjal sa aj jeho vzťah s Walterom Baurom, ktorý ho výrazne ovplyvnil. V tú zimu prešiel do tímu v nižšej lige 1. FC Pforzheim. V lete 1987 odtadiaľ prestúpil do amatérskeho tímu Eintracht Fankfurt Amateurs. Klub Ergenzingen údajne získal neuveriteľnú sumu 12-tisíc nemeckých mariek od klubu Pforzheim.

Kloppova kariéra napredovala a naďalej udržiaval s Baurom pravidelný kontakt. Keď v roku 2001 odštartoval Klopp svoju trénerskú kariéru, zavolal práve Baurovi. Bolo o desať minút dvanásť, ponde-

lok pred popolcovou stredou, v Nemecku sviatok pred veľkonočným pôstom. „Walter, hádajte, kto je novým trénerom Mainzu?“ spýtal sa Klopp. Baur to najprv nepochopil. Musel sa spýtať dva razy, kým to Klopp nepovedal na rovinu. „Už desať minút ja!“ Baur trénoval tím do 19 rokov klubu VfL Nagold. Baur hľadal talenty pre Kloppa pre protivníkov Mainzu. Aj potom vyhľadával dobrých mladých hráčov na severe Nemecka pre nového manažéra BVB (Borussia Dortmund). Medzi jeho objavy patrili hráči ako Lars a Sven Benderovci (1860 Mníchov) a Mats Hummels (Bayern Mníchov).

Po výhre bundesligového titulu chcel Baur Kloppovi zablahoželať. Prv než zavolal svojmu bývalému hráčovi, ozval sa Kloppov asistent Želko Buvač. „Pretože v celej tej eufórii si naňho nikto nespomenul.“ Mnohí ľudia v Ergenzingene by Kloppa radi videli na svojom turnaji Whitsun, aby sa vrátil a robil to či ono. Práve Baur by mal byť ten, kto by to mohol vybaviť. Lenže svojho bývalého hráča si chráni a dôkladne zváži, čo od pána Jürgena bude žiadať a čo nie.

„To, že kdekoľvek ste, môžete sa zlepšovať. To, že vydáte zo seba všetko. Tí, ktorí vás milujú a vy ich. A nebrať sa v živote priveľmi vážne.“ Takto v roku 2008 Klopp odpovedal na otázku reportéra časopisu *Stern*, čo je preňho v živote dôležité. Baur jednoznačne patrí k ľuďom, ktorí sa neberú priveľmi vážne. Neprijal pozvanie na majstrovské oslavy tímu BVB. S dorasteneckým tímom totiž hrali o záchranu v Oberlige a musel byť vtedy na zápase proti klubu VfR Aalen. Keď tím devätnástky zostúpil do nižšej ligy, chcel trénovanie zavesiť na klinec. No zostal mu verný. Taký je Baur. Robí všetko, čo je v jeho silách. Klopp sa tiež vždy usiluje vydať zo seba maximum. Práve to si odniesol z čias pôsobenia pod krídlami trénera Baura.